

[Vanggaard.]

Institut maa blive ledet saaledes, at Fejltagelserne bliver mindre — jeg skal ikke nævne Navn paa noget, som Staten har støttet, og som er gaaet skævt.

Det er jo givet, at naar vi kommer ud over de rene Fartøjslaan og til Industri- og Handelsvirksomhederne, er vi ude paa et mere usikkert Grundlag, og i disse Tider vil maaske Grundlaget ikke være mere sikkert, end det har været hidtil. Der vil derfor, hvis det nye Institut bliver til Virkelighed, være al Anledning til Forsigtighed med Anbringelsen af Statens Penge i nye Erhvervsforetagender knyttede til Fiskerierhvervet.

Men disse Betæneligheder kan maaske overvindes ved en Udvalgsbehandling, og der er, som sagt, en Mulighed for, at en saadan Institution, som udelukkende beskæftiger sig med disse Spørgsmaal, kan tage et videre Sigte paa dansk Erhvervslivs Udfoldelse med tilbørlig Hensyntagen til den Forsigtighed, som nu en Gang bør udvises i de enkelte Tilfælde.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, omtalte nogle Ønsker, der var fremsat af Dansk Fiskeriforening. Da de samme Ønsker er tilstillet mig, skal jeg ogsaa gøre dem til Genstand for nogle faa Bemærkninger.

Et af de mindre vigtige er vel nok Ønsket om en Forhøjelse af Laanemassen fra $\frac{2}{5}$ til $\frac{2}{3}$. Noget meget stort Spring er det ikke, og vi har vistnok noget tilsvarende i de nuværende Laanelove. Jeg forstod ogsaa paa den ærede Ordfører, at dette neppe vilde volde nogen særlig stor Vanskelighed, naar vi nu fik at høre den højtærede Ministers Udtalelser.

Hvad der maaske er noget vanskeligere, er Forhøjelsen af Afdragstiden fra 12 til 16 Aar. Man hævder, at for disse kostbare Fartøjer til en Anskaffelsessum af 40 000—50 000 Kr. vil den kortere Afdragstid af 12 Aar være overordentlig trykkende, medens man paa den anden Side er tilbøjelig til at mene, at for de lette og mindre kostbare Kystbaade, som trækkes paa Land, og som har en kortere Levetid, kan det være rimeligt at nøjes med den nuværende Afdragstid. Hvis man skal tage fuldt Hensyn til dette Ønske, maa man vel have Obligationer med forskellig Løbetid, for hvis man mener, at Kursen paa Obligationer med den korte Løbetid vil blive bedre end for Obligationer med den lange Løbetid, vil det vel være rimeligt at have 2 Sæt Obligationer med forskellig Løbetid,

saaledes at de, der har de kortfristede Laan, ogsaa kan have Chancen for at faa de flere Penge udbetalt, som den eventuelt højere Kurs paa de kortfristede Obligationer giver.

Nu er det maaske vanskeligt i Øjeblikket at sige noget om, hvad Indflydelse dette kan have, der er jo Statsgaranti for Obligationerne, og vi har jo endogsaa set — der vendes jo op og ned paa saa meget for Tiden — en statsgaranteret Kreditforening, hvor Kursen paa langfristede Laan har været højere end paa kortfristede, saa der kan ikke siges noget generelt; men der maa jo tages Hensyn til disse Forhold, hvis man kommer ind paa en længere Afdragstid, og der kan vel nok være Rimelighed for at gaa til en længere Amortisationstid for de store kostbare Fartøjer, som har en betydelig længere Levetid end de lette Kystfartøjer.

Det vil vel ligeledes være rimeligt, at Fristen til Overtagelse af Pantet forlænges fra de 14 Dage fra Forfaldstid til 6 Uger eller i alt Fald til en noget længere Tid end foreslaaet, saaledes som ogsaa Fiskeriforeningen har udtalt. Ikke mindst i de Tider, vi har for Øjeblikket, vil en hurtig Eksekution have sine Betæneligheder. Nu har Staten vel altid taget meget vidtgaaende Hensyn; men under de nuværende Forhold kunde det jo være, at Rammen ogsaa i Loven bør sættes noget videre. Det er mig ogsaa bekendt, hvad det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen omtalte, at Norges Statsfiskeribank har en 6 Ugers Frist i Stedet for disse 14 Dage.

Det er vel det væsentligste Indhold af de Forslag til Ændringer, der er stillet af Dansk Fiskeriforening. Jeg har villet give min Tilslutning til en Overvejelse af disse og eventuelt Imødekommen af dem. Jeg forudsætter, at denne Sag gaar til Udvalgsbehandling, og kan paa mit Partis Vegne tilsige en velvillig Overvejelse i et eventuelt Udvalg.

Hendriksen: Det foreliggende Lovforslag giver mig ikke Anledning til ret mange Bemærkninger. Jeg kan i det væsentlige nøjes med at henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte, da Sagen forrige Gang var til Behandling i det høje Ting; de findes i Folketingsstidenden for 1930—31 Sp. 4973—78.

Forslaget, som det nu er forelagt, adskiller sig kun paa tre Punkter fra det oprindeligt forelagte Lovforslag. Hvad det første Punkt, Ændringen til § 2, 1ste Stykke, angaar, skal jeg sige, at det var naturligt og givet, at denne Ændring maatte